

*С в і т п і с л я Д р у г о ї
с в і т о в о ї в і й н и*

Підсумки та наслідки

- Друга світова війна – найбільший конфлікт в історії людства. У ній брали участь 61 держава світу, де проживало 80 % населення земної кулі. До армій країн, що воювали, було мобілізовано 110 млн осіб. Людські втрати у війні були більші в 6 разів, а матеріальні збитки в 12 разів більші ніж у Першій світовій війні.
- СРСР, США, Велика Британія та інші держави активно співпрацювали в рамках антигітлерівської коаліції незважаючи на політичні та ідеологічні розбіжності. Після війни коаліція розпалась та ці держави почали боротися за вплив у повоєнному світі. Між СРСР та західними країнами розпочалась «холодна війна». Розвиток тих часів визначався гострим суперництвом США та СРСР.
- Сполучені Штати, своєю чергою, вважаючи себе форпостом західного світу, оплотом демократії та права, почали об'єднувати навколо себе країни Західної Європи та інших регіонів.
- Визволяючи країни Центральної та Південно-Східної Європи від нацистської окупації, Радянський Союз запроваджував тут "радянську модель" суспільного устрою.

Створення ООН

Зміни у розподілі сил після Другої світової війни вимагали створення міжнародної організації з метою підтримання і зміцнення миру та безпеки.

Головні проблеми щодо створення всесвітньої організації безпеки було узгоджено на конференції представників СРСР, США й Великої Британії в Думбартон-Оксі 1944 р. На конференції було підготовлено проект статуту організації. Питання про порядок голосування у Раді Безпеки та про склад членів організації керівники держав узгодили під час зустрічі в Криму 1945 р. Тоді було вирішено, що засновницька конференція відбудеться у Сан-Франциско. 25 квітня 1945 р. до "Опера-Хауз" з'їхалися делегати й радники. Відкрити конференцію мав державний секретар США Стет-тініус. Радянську делегацію очолив В. Молотов, британську — Е. Іден. На відкриття конференції приїхали делегації з Європи, Азії, Африки. 26 червня 1945 р. учасники конференції Об'єднаних Націй підписали Статут ООН; серед тих, що підписали його, була також Українська РСР.

ООН

Головні органи Організації Об'єднаних Націй:

- Генеральна Асамблея - Генеральна Асамблея складається з представників майже всіх націй світу. З цієї трибуни держави можуть висловити свої тривоги до всього світу. Нині загальна кількість країн-членів становить 185 націй.
- Міжнародний суд - Суд складається з 15 суддів, вибраних Генеральною Асамблеєю. Генеральна Асамблея або Рада Безпеки можуть консультуватися з судом із будь-якого питання.
- Рада Безпеки – головним обов'язком ради безпеки - є підтримка міжнародного миру.
- Економічна та соціальна рада (ЕКОСОП) - ЕКОСОП, як її часто називають, має справу з багатьма питаннями. Вона обговорює і вивчає питання та надає рекомендації Генеральній Асамблеї щодо економічного розвитку, екологічних питань, прав людини та інших економічних проблем. Рада також координує роботу комісій та спеціалізованих організацій, таких як Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ), Міжнародна організація праці (МОП), Продовольча та сільськогосподарська організація (ФАО), Організація ООН з питань освіти, науки та культури (ЮНЕСКО).
- Рада з опіки - рада з опіки наглядала за територіями, що були колишніми колоніями і до яких були прикріплені держави, відповідальні за поступ цих країн до самовизначення. Остання з одинадцяти таких територій, над якими було встановлено опіку, — Палаї {група островів у Мікронезії), дістала незалежність у листопаді 1994 р. і наступного місяця стала новою країною — членом Організації Об'єднаних Націй. Відтоді Рада з опіки формально припинила існування.
- Секретаріат - це "громадянська служба" ООН. Він має міжнародний штат кількістю 15 000 осіб, які працюють у різних комісіях та організаціях. ООН має досить розгалужену структуру різноманітних міжнародних інституцій, головне призначення яких — сприяти взаємодопомозі та налагодженню співробітництва всіх країн світу.

Показник	Число показника
Тривалість	6 років
Кількість держав, що воювали	61
Населення держав, які воювали	1.7 млрд
Територія, охоплена воєнними діями	Понад 22 млн км ²
Кількість мобілізованих до збройних сил	110 млн
Загиблі	65 – 67 млн
Матеріальні витрати	4000 млрд дол.
Вироблено:	
Літаків	667.0 тис.
Гармат та мінометів	2529.0 тис.

П і д с у м к и т а н а с л і д к и
Д р у г о ї с в і т о в о ї в і й н и

Холодна війна

У березні 1946 р, колишній прем'єр-міністр Великої Британії Вінстон Черчилль у виступі в американському м. Фултоні заявив, що "комуністичний тоталітаризм" заступив "фашистського ворога" і планує підкорити світ. За його словами, через усю Європу — від Балтики до Адріатики — пролягла "залізна завіса". Ця промова започаткувала політику "холодної війни". Подальшим її розгортанням можна вважати липень 1947 р., коли країни Європи під тиском СРСР відмовилися брати участь у "плані Маршалла". На противагу більшовицькому експансіонізму країни Заходу формували власний зовнішньополітичний курс, стримуючи комуністичний наступ і завойовуючи сферу впливу.

Періоди "холодної війни"

"Холодна війна" тривала з кінця 40-х -до початку 90-х рр.

Перший період — кінець 40-х - перша половина 50-х рр. Відбулася створення військово-політичних блоків, велася гонка озброєнь. Почалося ядерне протистояння, створення військових баз навколо кордонів СРСР, було розв'язано війну в Кореї (1950-1953 рр.).

Другий період — кінець 50-х - 60-ті рр. Загострилося протистояння. Велася боротьба за вплив у країнах "третього світу". Загострилися Берлінська (1961 р.), Карибська (1962 р.) кризи. Велася війна у В'єтнамі.

Третій період — кінець 70-х - 80-ті рр. Відбувалося загострення ракетно-ядерного протистояння, регіональних конфліктів. СРСР розв'язав війну в Афганістані.

Наслідки "холодної війни"

1. Утворення біполярної (двополюсної) системи міжнародних відносин, тобто утворилися два могутніх світових центри сил, які групувалися навколо двох могутніх держав — США і СРСР.
2. Відбувся розподіл сфер впливу в Європі.
3. Було встановлено тоталітарні режими "радянського зразка" в країнах Східної Європи.

Дякую за увагу